

falpillérek alapozásait tárhattuk fel, amelyek ugyanolyan hasított márgából készültek, mint az említett alagút. Az udvar területébe egyébként számos török kori gödör mélyedt.

A középkori pince D-i oldalán egy négyzetes akna mélyed a hegy belsejébe. Az akna négyzetes keresztmetszetű, téglaboltozat fedí, amelyet két leeresztő nyílás tör át. Az aknát sikerült kb. 9 méter mélyen kitakarítanunk, miután a 15. században tömedékelték. Ezen a mélységen ráleltünk egy észak felé vezető beomlott folyosó kőkeretes bejáratára, valamint dél felé egy nagyméretű sziklaüregbe vezető átjáróra. A sziklaüreg a hegy sziklás márgájában található, mintegy 3 méter széles és 6–8 méter hosszú. Belsejét igen vastag agyagos beiszapolódás tölti ki, amely vízzáró réteget képez, ezért megtalálásakor az üreg belsejét nagy mennyiségű összegyűlt talajvíz töltötte ki. Miután a vizet leszivattyúztuk, kiderült, hogy az iszapos feltöltés jelentős mennyiségű organikus maradványt őrzött meg. A felszínről két középkori bőrcipőt, fagerendákat, hordótöredékeket, és nagyszámú gyümölcsmagokat gyűjtöttünk. Sem a rendelkezésünkre álló idő, sem pedig az adott technikai lehetőségek nem tették lehetővé az üreg feltárását. A terem belseje ugyanis rendkívül balesetveszélyes. Az oldalfalak az állandó vizes közegben felpuhultak, mállanak, az üreg tetejéről pedig hatalmas szikladarabok váltak le a márga repedései mentén. A középkori emlékeken kívül az egykori udvaron és a nem alápincézett részeken mindenhol sikerült megfigyelnünk és kibontanunk prehistorikus maradványokat is. A korábban már megfigyelt bronzkori telep ezen a részen is folytatódott. Számos vermet tártunk fel, közte igen nagyméretűeket, a nagyrévi kultúra leletanyagával betöltve. Figyelmet érdemel egy nagyméretű gödörrel, amelybe egy gyermek csontvázát helyezték. Megfigyelhettünk árkokat és cölöplyukakat is.

BENCZE ZOLTÁN – B. NYÉKHELYI DOROTTYA –
VÉGH ANDRÁS

43. Budapest, II. Kacsá utca 7.

Ró, Kk

A Budapesti Történeti Múzeum Aquincumi Múzeuma és Középkori Osztálya 2000. május 25. és augusztus 4. között építkezést megelőző feltárást, szeptember 6. és 22. között az építkezés földmunkáinak megfigyelését, az előkerült objektumok dokumentálását végezte.

A régészeti kutatást statikai okok miatt csupán a telek középső sávjában lehetett folytatni.

Az É-D-i irányú árok 5 m széles és mintegy 20 m hosszú, átlagos mélysége 2,5 méter volt. A már fent említett statikai okok miatt csak a Ny-i és D-i metszeten tudtunk a bolygatlan altalajig egy-egy metszetet készíteni.

A telek a középkori Szentpétermártír külváros területén helyezkedik el. A kutatóárokban sajnos csupán

igen kis számú telepjelenséget figyelhettünk meg. Ezek egy része nagyméretű, török kori leletanyagot tartalmazó szemétdödör volt. Figyelmet érdemeltek a kutatóárok északi részén feltárt 13. század második felére keltezhető párhuzamos, K-Ny-i irányú, sekély árkok, amelyeknek funkcióját nem sikerült a kutatóárokban egyértelműen meghatározni. A telken középkori kőépítkezés nyomára nem bukkantunk.

A telek a római kori topográfia szempontjából azért jelentős, mert a vele észak-északkeletről szomszédos telken (Királyfürdő) a limes-út egy szakasza, illetve épületmaradványok ismertek az irodalomból. Ugyanakkor a Királyfürdő és az első századi ala tábor és vicusa közti még kutatatlan területre esik.

A feltárás során több periódushoz tartozó, földbe rakott falalapozások, falkiszedések, járósínek, a legkorábbi periódusból gödör, illetve alapároknyomok voltak megfigyelhetők. Sajnos a középkori és török kori bolygatások, valamint az újkori pincék miatt alaprajzi összefüggések tisztázására nem volt módunk. A legkorábbi periódus teljes felületben való megkutatására nem kerülhet sor, mivel a tervezett épület alapozási szintje feljebb van. Az ásatás során jelentős mennyiségű terra sigillata anyag került elő. Az építkezés megfigyelése során a Kacsá u. 9. sz. ház K-i fala alatt római kemencét dokumentáltunk. A területéről származó római kori leletanyag 1–3. századi.

Munkatársak: Viemann Zsolt geodéta, Komjáthy Péter fotós, Sárosi Edit ötödéves hallgató.

H. KÉRDŐ KATALIN – VÉGH ANDRÁS

44. Budapest, II. Szépvölgyi út 32.

U, Ró

2000. július 10. és augusztus 4. között régészeti próba-ásatást végeztünk a telken a tulajdonosokat képviselő, egyben résztulajdonos Entel Kft. megbízásából. A telek Ny-i, kb. 4×16 m alapterületű sávjának kivételével teljes felületen, azaz 477 m²-en mélygarázsos beépítéssel érintett.

A kutatás során azonosítottuk a Szépvölgyi-árok köves ősmédrét, amely neolitikus kori (Dunántúli Vonaldíszes Kerámia kultúra) leleteket tartalmazó humusszal feltöltődött. A feltöltődést követően további vízmozgásra utaló természetes árkokat figyeltünk meg. A hordalék-ból lerakódott köves rétegekben szórányosan római kori leleteket találtunk. Az ingatlan területe a középkorban része volt a mezőgazdasági művelés alá vont vidéknek. Az újkor során beépítésre került a terület, és a kijelölt telek É-i végében kőpincét és kőfalú lakóépületet létesítettek. A telek D-i harmadában kőbéléses, téglaboltozatos ciszternát készítettek.

A kutatást egy hosszanti és három keresztirányú kutatóárokkal végeztük. A megfigyelt régészeti jelenségeket sztratigráfiai lapokon rögzítettük, továbbá a klasszikus dokumentálási módszereket alkalmaztuk. A próba-ásatás negatív eredménye miatt felületi rábontást nem